

Min Johan (Klaus Groth, da. v. Allan E. Petersen)

Gid vi igen var små, Johan,
Dengang var verden stor,
Vi sad på verdens top, Johan,
På brønden hos vor mor,
På himlen sejled' månen hvid,
Og øjet fulgte med -
Vi snakked' tit om stjernerne -
Og så i brønden ned.

Vi gøs, og alt blev tyst, Johan,
Hvert blad, selv vandets strøm -
Nu er det længst forbi, Johan,
Men lever i min drøm
Som tonerne af hyrdens sang
Alene på vor jord
Hans vers, Johan, som trolddom lød -
De stærke, smukke ord.

Når skumringstimens bløde skær
Gør lyset småt og blå
Så mærker jeg dig atter nær
Jeg husker alt så godt
Så vender jeg mig hastigt om
Er det mon dig, der ler?
Men alt er tyst og tomt, Johan,
Kun tårers strøm jeg ser